

INDICADORS DE CONJUNTURA ECONÒMICA
ÍNDEX DE PREUS DE CONSUM, DE PREUS INDUSTRIALS I DE PRODUCCIÓ INDUSTRIAL

CATALUNYA 2010

	Variació intermensual (%)	Variació interanual (%)
Índex de preus de consum ¹	0,3	2,1
Índex de preus industrials ¹	0,1	2,9
Índex de producció industrial	-	4,8 ²

Font: Idescat i INE.

1) Darrera dada: agost de 2010.

2) Variació interanual de la mitjana dels índexs mensuals des del mes de gener al mes de juliol.

INDICADOR DE CLIMA INDUSTRIAL

CATALUNYA 2009-2010

La variació intermensual dels preus al consum ha estat del 0,3% i la variació interanual s'ha situat al 2,1%. La variació intermensual dels preus industrials ha estat del 0,1%, mentre que l'interanual s'ha situat al 2,9%. La variació interanual de la producció industrial acumulada des de principis d'any és del 4,8%. Finalment, l'indicador de clima industrial del mes d'agost encara és negatiu i no millora respecte del mes anterior però sí respecte de l'any passat.

INDICADORS DE MERCAT DE TREBALL - RELACIONS LABORALS
ATUR REGISTRAT, CONTRACTES I AFILIACIÓ

CATALUNYA Agost 2010

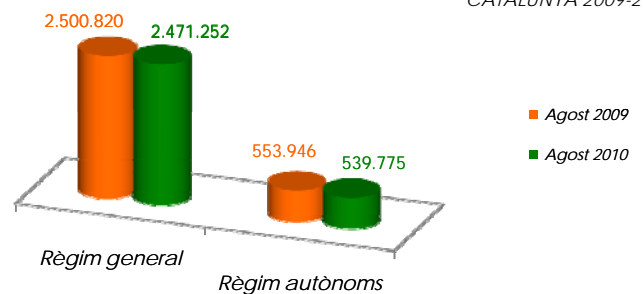
		Var. Interanual (%)
Atur registrat ¹	555.894	7,1
Homes	288.820	6,1
Dones	267.074	8,2
Ctes. indefinits ¹	12.659	-3,6
Homes	6.968	-0,5
Dones	5.691	-7,1
Ctes. temporals ¹	134.374	11,9
Homes	70.466	12,8
Dones	63.908	10,8
Afiliació. Total Sistema ²	3.101.870	-1,4

1) Font: Observatori del treball. Departament de Treball. Generalitat de Catalunya.

2) Font: Seguretat Social. Ministeri de Treball i Immigració.

AFILIACIÓ A LA SEURETAT SOCIAL

CATALUNYA 2009-2010

Al mes d'agost els treballadors afiliats al Règim General de la Seguretat Social han tingut un decrement de l'1,2% respecte al mes d'agost de l'any anterior, en el mateix període els treballadors afiliats al Règim Especial d'Autònoms han tingut un decrement del 2,6%.

L'ESTRATÈGIA EUROPA 2020
SEGUIMENT DELS OBJECTIUS DE L'AGENDA EUROPA 2020

Dels indicadors sobre els objectius de l'agenda Europa 2020, Espanya destaca favorablement en el percentatge de població amb educació terciària i en el percentatge que representen les energies renovables sobre el consum final d'energia. Per a la resta d'indicadors, Espanya es troba per darrere de la mitjana de la UE-27.

Durant els darrers anys l'evolució ha estat més favorable en la inversió en R+D a Espanya que a la UE-27. En canvi, l'evolució de la taxa d'ocupació, l'abandonament escolar o l'emissió de gasos amb efecte hivernacle, han evolucionat de forma més negativa a Espanya que a la UE-27. La resta d'indicadors han evolucionat de forma paral·lela als de la UE-27 durant els darrers anys.

Font: Eurostat.

	UE-27	Espanya	Objectiu 2020
Taxa d'ocupació de la població de 20-64 anys (% any 2009)	69,1	63,7	75,0
Milions de persones en risc de pobresa després de les transferències socials (any 2008)	81,4	8,9	61,4/6,6 (reducció 20 milions UE-27)
Població de 18 a 24 anys amb educació secundària 1ª etapa que no estudien ni es formen (% any 2009)	14,4	31,2	10,0
Població de 30 a 34 anys amb educació terciària (% any 2009)	32,3	39,4	40,0
Inversió en R+D (% PIB, any 2008)	1,90	1,35	3,0
Emissió de gasos amb efecte hivernacle (índex base 1990=100, any 2008)	88,7	142,3	80,0
Energies renovables (% consum final d'energia, any 2008)	10,3	10,7	20,0/20,0
Intensitat energètica (kg. petroli/1.000 € PIB, any 2008)	167,1	176,4	-

A continuació s'exposa un breu resum de la intervenció del Sr. Xavier Prats i Monné sobre l'estratègia Europa 2020, realitzada en l'acte de presentació de la Memòria Socioeconòmica i Laboral de Catalunya 2009 del CTESC, celebrada el dia 6 de juliol del 2010 a Barcelona.

El Sr. Xavier Prats i Monné és Director d'Ocupació, Estratègia de Lisboa i Assumptes Internacionals de la Direcció General d'Ocupació, Assumptes Socials i Igualtat d'Oportunitats de la Comissió Europea.

La crisi

Durant la darrera dècada, i sobretot arran de la crisi econòmica, s'ha posat de manifest la fi del domini d'Occident sobre la resta del món en el comerç i en l'economia internacional. Aquesta és una nova realitat a què caldrà habituar-se.

Han reaparegut problemes oblidats, com el de la inseguretat o la desigualtat excessiva, que es creien superats per l'Estat del benestar i la Unió Europea, i que han trencat el postulat que defensa la Unió segons el qual cohesió social i creixement es reforcen mútuament, doncs les desigualtats a Europa han augmentat els darrers anys de creixement.

Malgrat aquest escenari, la situació és menys negativa si es compara amb els EUA –el país de referència a nivell mundial- on les exportacions a la resta del món (en termes percentuals) i la renda per càpita (en termes relatius) han augmentat en menor mesura que a Europa. Així mateix, el nombre de multinacionals ubicades als EUA s'ha reduït, mentre que a la UE han augmentat.

Els canvis dels darrers dos anys han estat ràpids i profunds, en un context on els més desfavorits (joves, immigrants, persones amb baix nivell formatiu, etc.) han pagat el preu de la crisi. Aquest fet s'ha produït de forma generalitzada a Europa, així que Catalunya difereix del context global en la intensitat de la crisi.

Atès que el baix nivell formatiu condiona les probabilitats d'estar ocupat/da, cal apostar per l'educació i la millora de les competències professionals, però cal sobretot que la inversió en educació sigui eficient, i que perdi potser part del caràcter igualitari que presenta actualment, més acusat a Europa i Espanya que a països com els Estats Units d'Amèrica.

L'atur juvenil és un problema indicatiu de la mala relació existent entre educació i treball. Així doncs, caldria revisar la relació entre l'educació i el mercat de treball i això implica millorar la relació entre les polítiques educatives i laborals.

L'impacte del canvi demogràfic i l'envelliment de la població és un dels fets que marcaran en major mesura les societats en les pròximes dècades.

Hi haurà un increment de la població dependent, el que hauria de portar a increments de l'edat de jubilació, i/o a reformar la relació entre els períodes

d'estudi, treball i repòs, al mateix temps que caldria revisar la relació entre vida privada i vida professional.

Europa 2020

Aquestes són les qüestions que l'agenda 2020 intenta posar al centre del debat, les que preocupen a llarg termini. Aquesta estratègia se centra en 3 prioritats:

- Millorar la importància de la societat del coneixement
- Impulsar el creixement sostenible
- Garantir un creixement inclusiu, que no deixi de banda ningú, amb especial consideració cap a aquells que es poden veure en risc de pobresa

Per tal de centrar aquests esforços, i atès que en experiències passades s'ha observat que un nombre elevat d'objectius feien difícil el seguiment de l'agenda, aquests s'han concretat en objectius:

- Aconseguir una taxa d'ocupació del 75% entre la població de 20 a 64 anys
- Reduir en 20 milions la població en risc de pobresa (dels 80 milions que hi ha actualment)
- Aconseguir un fracàs escolar de menys del 10% i més del 40% de la població amb estudis universitaris
- Destinar més del 3% del PNB a recerca i desenvolupament
- 20/20/20 en la generació d'energia: reducció del 20% en l'emissió de gasos d'efecte hivernacle respecte a les emissions de l'any 1990, incrementar el percentatge de les fonts d'energia renovable en el consum final d'energia fins al 20% i incrementar en un 20% l'eficiència energètica.

D'experiències passades, també s'observa la necessitat de fixar objectius nacionals proporcionals. Així mateix, el diàleg entre la UE i els diferents països s'ha fet ex post i ara es vol que sigui ex ante. És a dir, es pretén canviar la manera d'actuar de la UE, que fins ara avaluava les accions dels diferents governs, per recomanar què ha de fer cada país, més que analitzar què ha fet.

Cal, així mateix, revisar les polítiques de cohesió, ajudant els que més ho necessiten i els que més esforços fan, i valorar quines despeses són un cost, i cal per tant reduir-les, i quines una inversió, i cal mantenir-les. Tot això, cal fer-ho arribant al consens per sortir millor de la crisi, si bé caldrà un esforç important per fer-ho possible.

És important el diàleg social a fi d'arribar a consensuar cap a on ha de tendir l'economia catalana. Així mateix, es important també que les regions participin a la Comissió Europea.